

Ο αγωνιστής, ο οραματιστής, ο άνθρωπος

ΤΟΥ ΞΕΝΗ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

«**H**ανδρειούσυνη στα έθνη δεν μετριέται με το στρέμμα, με της καρδιάς το πύρωμα μετριέται και με το αίμα». Αυτή η σπουδαία ρήση του Έλληνα λόγιου της επαναστατικής περιόδου, ταιριάζει απόλυτα στην περίπτωση του εθνικού αγωνιστή και ήρωα της Ελευθερίας, Κυριάκου Μάτση, ο οποίος επέλεξε συνειδητά να πεθάνει όρθιος, παρά να ζει γονατιστός. Όσα και να πει κανές για τον βίο και την πολιτεία του Κυριάκου Μάτση, είναι λίγα για να αποτυπώσουν το μεγαλεία της θυσίας και της προσφοράς του.

Η απεριόριστη αγάπη του για τον άνθρωπο και την ατομική ελευθερία, τον οδηγούν σε μια έντονη κριτική στάση σε όλη την κομμουνισμό και τον κομματικό εκφραστή του στην Κύπρο που απαρνιόταν την ιδέα της πατρίδας, που καταργούσε την ατομική ελευθερία και μετατρέπει τον άνθρωπο σε μηχάνημα έτοιμο να εκτελεί τις άνωθεν διατάξεις. Μίλουσε για τα ανθρώπινα δικαιώματα μεσούντος του δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, έξι χρόνια πριν από την έγκριση από τον ΟΗΕ της Παγκόσμιας Διακήρυξης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων όντας μαθητής του γυμνασίου, πιστοποιώντας με τον καλύτερο τρόπο τη διορατικότητα και τη σοφία που τον διακάπειχαν από τη νεαρή του πλικά.

Με τον βίο και την πολιτεία του, ο Μάτσης απέδειξε πέραν πάσις αμφιβολίας ότι ήταν ένας αιγαίς ιδεολόγος, ένας γνήσιος ανθρωπιστής, ένας πραγματικός πατριώτης. Με ένα ονειρό έζησε, με έναν πόθο σκοτώθηκε, να δει την αγαπημένη του Κύπρο ενωμένη με τον μπρικό κορμό. Ο πόθος του για

66
**Ο βίος και η Πολιτεία του
Κυριάκου Μάτση θα πρέπει να
διδάσκεται στα ελληνικά σχολεία
ως πρότυπο μάθημα για τη
γαλούχηση και τη
διαπαιδαγώγηση των παιδιών μας**

απελευθέρωση από τον αγγλικό ζυγό εκδόλωθηκε έντονα κατά τη διάρκεια της φοιτητικής του δράσης στη Θεσσαλονίκη. Σε αυτούς που του αντιπρότασαν το επικείρυμα ότι η Ελλάδα είναι φτωχή και καταστρεψμένη, ενώ η Αγγλία είναι μια πλούσια αυτοκρατορία, απαντούσε με πάθος: «Προτιμούμε τα ράκη της μπριός Ελλάδος, παρά την πορφύρα της μπρινίας». Με την περάτωση των σπουδών του, ο εμπλοκή του στη διαφώτιση του αγροτικού κίνηματος ήταν ενεργός και η μεταλαμπάδευση της επιστημονικής του γνώσης

στους Κύπριους αγρότες ήταν θαυμαστή. Εργάσθηκε με ζήλο για την άνοδο της κυπριακής αγροτιάς και εργατιάς. Περιόδευε στα γύρω χωριά κάνοντας διαλέξεις και διδάσκοντας τους γεωργούς της σύγχρονες καλλιεργητικές μεθόδους. Η δράση του στον εθνικοπλευθερωτικό αγώνα της ΕΟΚΑ, και τα έργα του στον καθημερινό στίβο, αντικατοπτρίζουν το στήγμα και το μέτρο των εθνικών μας προσανατολισμών και των κοινωνικών μας αναζητήσεων. Ιδιαίτερα στη σημερινή εποχή της πιθκής παρακμής, της πνευματικής πενίας, της οικονομικής χρεοκοπίας και της λαϊκής εξαθλίωσης, ο βίος και η πολιτεία του Κυριάκου Μάτση αποτελεί μοναδικό φάρο για την κοινωνική ανασυγκρότηση και εθνική μας αναγέννηση.

Η ακληρά δοκιμαζόμενη Κύπρος, η δεινοπαθούσα Ελλάδα και ο Ελληνισμός ολόκληρος μπορούν να προσβλέπουν σε καλύτερες μέρες αν η σκέψη και το έργο του Κυριάκου Μάτση γίνει βίωμα και οδηγός της κυπριακής και ελληνικής νεότητας. Είναι δε βαθύτατη η πεποιθησή μου ότι ο βίος και η Πολιτεία του Κυριάκου Μάτση θα πρέπει να διδάσκεται στα ελληνικά σχολεία ως πρότυπο μάθημα για τη γαλούχηση και τη διαπαιδαγώγηση των παιδιών μας. Ευτυχώς υπάρχει αρκετό υλικό καταγραμμένο σε αξιόλογα βιβλία, στα οποία μπορεί να ανατρέξει ο κάθε ενδιαφερόμενος για να μυηθεί στους στοχασμούς και στους οραματισμούς ενός γενναίου ανδρός με πρωτοποριακές αντλήσεις για την ανθρώπινη ύπαρξη, την πατρίδα και εν γένει την ανθρωπότητα, με κορωνίδα το κολοσσαίο «Ου περί χρημάτων τον αγώνα ποιούμεθα αλλά περί αρετής». Αυτό θα είναι και το καλύτερο μνημόσυνο για τη θυσία του εκ Παλαιχωρίου Πιτσιλιάς ορυμώμενου νέου, που συνειδητά έδωσε τη ζωή του για την ελευθερία και την πρόσδοτη πατρίδας.

55 χρόνια από τον θάνατο του Κ. Μάτσου

Η μαρτυρία του πρώην Κυβερνήτη της Κύπρου Sir John Harding, όπως καταγράφεται στο δίτομο έργο του Κλείστου Ιωαννίδη «Κυριάκος Μάτσος, ο οραματιστής»

“**K**ατά τη διάρκεια εκδήλωσης στο πολεμικό Μουσείο στο Λονδίνο τρεις Κύπριοι, που παρευρίσκοντο στην εκδήλωση, οι Δώρος Άλαστος, Ανδρέας Καραγιώργης και Δρ Όμηρος Χαπίπης, είχαν ημώρη συνομιλία με τον πρώην Κυβερνήτη, Στρατάρχη Sir John Harding (1970). Διηγείται ο Ανδρέας Καραγιώργης στον Κλείστο Ιωαννίδη: ...Όταν στη συνέχεια ρωτήσαμε τον Κυβερνήτη αν είχε κάποιο τον οποίο εκτιμούσε ιδιαίτερα στην Κύπρο, ακέφτηκε λίγο, τα μάτια του περιστρέφονταν πολύ γρήγορα, και λέει: «Ναι, ο Κυριάκος Μάτσος. Είχα πληροφορίες από την Υπηρεσία Πληροφοριών μας ότι ήταν ένας πολύ ακεπτόμενος, πολύ μορφωμένος, πολύ θετικός και φιλοσοφημένος άνθρωπος. Με βάση τις πληροφορίες αυτές αποφάσισα να τον συναντήσω, όταν μου είπαν ότι είχε συλληφθεί και εκρατείτο στα ανακριτήρια Ομορφίτας (Γενάρης 1956).»

«Όταν αποφάσισα να τον συναντήσω, μου τον έφεραν, ήταν ταλαιπωρημένος. Ήγω καθόμουν. Του πρόσφερα καρέκλα να καθίσει, αλλά δεν κάθισε. Στάθηκε μπροστά μου, αναγκάστηκα και σκώνηκα κι εγώ για να του δείξω ότι τον θεωρούσα ως έναν ίσο με μενά συνομιλητή. Οπότε έκαστε κι εκείνος. Του είπα ότι η Κύπρος άξιζε καλύτερο τύχη, ότι πρέπει να βρεθούν άνθρωποι που σκέπτονται και την αγαπούν για να δώσουν μια λύση. Του είπα ότι πρέπει να συνεργαστεί μαζί μας για το καλό της Κύπρου κλπ, και με τρόπο τον άφησα να καταλάβει ότι ο κακός δαίμονας της Κύπρου ήταν για μένα ο Διγενής και μερικοί γύρω από αυτόν που δημιούργησαν όλην αυτήν την κατάσταση. Και στη συνέχεια τού ζήτησα συνεργασία. Του υποσχέθηκα, μάλιστα, ότι αν ήταν διατεθειμένος να μας βοηθήσει να εντοπίσουμε αυτούς τους ανθρώπους, δεν θα τους ακοτώναμε, αλλά θα τους αναγκάζαμε να παραδοθούν και να εκδιωχθούν από την Κύπρο. Και τέλος ότι αυτός δεν θα έμενε χωρίς την ανάλογη αμοιβή. Έκαν στο τραπέζι όπου βρισκόμασταν, ο ένας από τη μια πλευρά κι άλλος από την άλλη, δίπλα βρισκόταν ένα μικρότερο τραπεζάκι, στο οποίο είχαν βάλει έναν καφέ. Είχαμε κι ένα βαλταάκι, στο οποίο είχαμε ένα σεβαστό ποσό χρημάτων.

«Ο Μάτσος απκώπηκε απότομα σαν να ήταν ελατήριο, στάθηκε και μου είπε κάπι στα ελληνικά, που δεν κατάλαβα: Ο Δώρος Άλαστος του ρώτησε: “Ου περί χρημάτων τον αγώνα ποιούμεθα, αλλά περί αρετής;”. Ο Χάρτινγκ λέει: «Μπορεί, αλλά στη συνέχεια μου είπε στα Αγγλικά ότι δεν πολεμούμε για χρήματα, για δόξα ή για θέσεις, αλλά για την αρετή. Στη συνέχεια θόλωσε το μάτι του Κυριάκου, θύμωσε, με βήμα σταθερό “firm and steady” προχωρώσε προς τα κρατητήρια ακολουθώμενος από δύο αξιωματικούς. Ο ένας μάλιστα πήγε μέχρι την πόρτα και γύρισε ρωτώντας με τι θα γίνει και το μόνο που τους είπα ήταν να μην τον ενοχλήσετε πλέον. Διέκοψε τον διάλογο, γύρισε την πλάτη του προς εμένα και, χωρίς να χαιρετήσει, έφυγε...».